

Súd: Okresný súd Námestovo
Spisová značka: 10C/318/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5815205566
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 12. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Margita Kovaľová
ECLI: ECLI:SK:OSNO:2017:5815205566.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Námestovo, sudkyňou JUDr. Margitou Kovaľovou, v právnej veci žalobcu: Bc. R. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. C. XXX/XX, XXX XX V., právne zastúpený: JUDr. Peter Vevurka, advokát so sídlom ul. Mieru 312/312/13, 029 01 Námestovo, proti žalovanému: S. Y. K., nar. X.X.XXXX, bytom Q. XXX/X, XXX XX V., právne zastúpený: Mgr. Gabriel Vons, advokát so sídlom Komenského 497, 029 01 Námestovo, v spore o zaplatenie 3 619,39 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu v celom rozsahu **z a m i e t a**.

II. Žalovaný **m á** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca žalobou podanou súdu dňa 21.09.2015 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 3 619,39 Eur s 10 % s úrokom z omeškania ročne od 03.03.2009 do zaplatenia a trovy konania. Žalobu odôvodnil tým, že na základe ústnej zmluvy so žalovaným mu poskytol sumu 4 819 Eur ako vklad finančných prostriedkov, ktorú mal žalovaný ako finančný poradca zhodnotiť s úrokom 4,5% ročne. Prostriedky mu poskytol so súhlasom svojho otca zo svojho účtu na účet žalovaného a to sumu 3 319,39 Eur dňa 02.03.2009, sumu 700 Eur dňa 03.03.2009 a sumu 800 Eur dňa 21.4.2009, spolu sumu 4 819 Eur. Žalovaný sľúbil zhodnotiť finančné prostriedky bez konkrétneho dátumu splatnosti, s tým že finančné prostriedky vráti žalobcovi na požiadanie. V roku 2011 sa zaujímal o vrátenie poskytnutej sumy aj s dohodnutým úrokom, kedy mu žalovaný predložil doklad na podpísanie - návrh na vklad na mimoriadne poistenie v poisťovni Deutcher Ring, s tým, že tieto peniaze budú zhodnotené. Neskôr zistil, že tento návrh bol podvrh, že žalovaný chcel u neho vyvolať dojem, že s peniazmi hospodári. V skutočnosti žalovaný mu vrátil len sumu 1300 Eur a ostatne peniaze použil pre svoju potrebu. Na žalovaného podal trestné oznámenie. Rozsudkom Okresného súdu Námestovo bol žalovaný uznaný vinným z prečinu podvodu podľa § 221, ods. 1 Trestného zákona a súd mu uložil povinnosť vrátiť žalobcovi sumu 3 686 Eur. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline zo dňa 26.03.2015 č.k. 3To/34/2015 bol rozsudok okresného súdu zrušený a krajský súd žalovaného spod obžaloby podľa § 285, písm. b/ Trestného poriadku oslobodil a jeho ako poškodeného odkázal na občianske súdne konanie. Žalovaného vyzval výzvou zo dňa 18.06.2015, ktorú žalovaný prevzal dňa 22.06.2015, na vrátenie sumy 3 619,39 Eur, na čo mu žalovaný oznámil, že jeho pohľadávka neexistuje, pretože mu už peniaze vrátil. Okrem žalovanej istiny žiada aj úrok z omeškania vo výške 10 % ročne od prvého dňa nasledujúceho po tom, ako žalovanému zaslal na účet sumu 3 619,39 Eur, t.j. odo dňa, od ktorého mohol žalovaný s tou sumou disponovať.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe v rámci obrany neuznal jeho nárok ani čiastočne a vyjadril nesúhlas s dôvodmi uvádzanými žalobcom. Potvrdil, že žalobca v roku 2009 poukázal na jeho účet peňažné prostriedky v celkovej sume 4 819,39 Eur, ktoré mu však vrátil. Dňa 03.03.2009 uhradil za žalovaného poistné vo výške 35 Eur, dňa 04.03.2009 mu vrátil sumu 1 130 Eur, dňa 23.07.2009 sumu 50 Eur. Ďalšie peniaze vracal postupne podľa požiadaviek žalobcu osobne v hotovosti priamo do jeho rúk. Podrobne sa k tomuto vyjadril v priebehu trestného konania, a preto žiadal pripojiť trestný spis sp. zn. 6T/29/2014. Namietal dohodu so žalobcom, že mu peniaze zúročí bez konkrétneho dátumu splatnosti. Dohoda bola taká, že mu peniaze vráti, keď ich bude potrebovať. V minulosti žalobca pred viacerými osobami prehlásil, že žalovaný mu nič nie je dlžný a že všetky peniaze mu vrátil. Žiadal vypočuť osoby, pred ktorými toto žalovaný prehlásil. Vniesol námietku premlčania voči nároku žalobcu a žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Žalobca vo výpovedi k výške žalovanej sumy uviedol, že sumu, ktorú dal žalovanému ponížil o čiastky, ako to bolo vyčíslené v trestnom konaní, teda ponížil ju o všetko, čo tvrdil žalovaný, že mu vrátil. Po roku 2012 mu žalovaný už nevrátil žiadne peniaze. Peniaze mu na účet dal preto, aby žalovaný vytvoril mimoriadny vklad. Dohoda bola ústna, že peniaze mu vráti na výzvu. Žalovaný na základe jeho pokynu, na druhý deň poslal z jeho peňaží 1 000 Eur na účet H., potom mu zaplatil telefón, dal mu nejakých 300 Eur na kúpu prehrávača. Do ruky mu nedával žiadne peniaze. Nevedel uviesť, prečo sa v minulosti vyjadril, že chcel peniaze ukryť pred rodičmi. To čo uviedol v konaní o spôsobilosti na právne úkony, že dlh je vykrytý, to uviedol len preto, že so žalovaným boli dobrí kamaráti a nechcel mu nejakú uškodiť. Potom sa kontakty prerušili.

4. Prostredníctvom právneho zástupcu najskôr tvrdil, že peniaze poskytol žalovanému za účelom ich zhodnotenia a už pri ich ústnej dohode bolo dojednané, že budú zhodnocované do roku 2011. V máji 2011 uplynulo dvojročné obdobie, kedy mal žalovaný na výzvu žalobcu vrátiť finančné prostriedky. Na vrátenie bol vyzvaný v roku 2011 a v roku 2013 začalo trestné stíhanie žalovaného. Žalobca si v trestnom konaní riadne uplatnil náhradu škody. Počas trestného konania premlčacia lehota spočívala a po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu, bez meškania v trojročne premlčacej lehote, podal súdu žalobu o vrátenie finančných prostriedkov. Žalovaný sa zaviazal peniaze vrátiť na požiadanie žalobcu, čo vyplýva aj z trestného spisu. Potom žalobca tvrdil, že termín vrátenia peňazí nebol dohodnutý, ale splatnosť poskytnutých finančných prostriedkov nastala, v zmysle § 563 OZ na základe výzvy, čo znamená, že dlh je splatný potom čo ho veriteľ na plnenie vyzval. Prvýkrát vyzval žalovaného na vrátenie dlžnej čiastky, (čo je zrejme z výpovede žalovaného) v roku 2012, keď sa vyjadril, ho žalobca vyzval na vrátenie peňazí potom čo prehral súd v roku 2012. To znamená, že ho požiadal o vrátenie po skončení konania o obmedzení spôsobilosti žalobcu na právne úkony rozsudkom prvostupňového súdu dňa 01.07.2012. Na plnenie mohol žalovaného vyzvať najskôr v mesiaci august 2012. V roku 2011 navštívili rodičia žalobcu žalovaného, kde sa pýtali čo je s peniazmi. Následne bola spísaná listina, ktorú údajne fiktívne vypísali pre poisťovňu, z čoho je zrejme že naďalej zostali financie v dispozičnej právomoci žalovaného. V roku 2013 podal podnet na trestné stíhanie a dňa 28.08.2013 uplatnil náhradu škody. Po uplatnení náhrady škody premlčacia lehota, podľa § 112 OZ spočíva, teda neplynie. Premlčacia doba spočívala až do rozhodnutia odvolacieho súdu a žalobca si následne v septembri 2015 riadne uplatnil svoj nárok na súde. Rozhodujúcim je dátum vyhlásenia rozsudku dňa 31.7.2012, po ktorom žalobca žalovaného vyzval na vrátenie peňazí. Aj keď žalobca prvýkrát požiadal o financie hneď na druhý deň, táto skutočnosť nasvedčuje, že dohoda o vrátení veriteľa môže byť aj v čiastočnom plnení.

5. Žalovaný opätovne potvrdil, že žalobca ho požiadal o možnosť vložiť peniaze na jeho účet z dôvodu ich ukrytia pred rodičom. Uviedol, že dôchodok mu chodí na účet, ale nemá k peniazom prístup. Hneď na druhý deň ho požiadal o poslanie peňazí H., že je to jeho dobrý kamarát a že peniaze na niečo potrebuje. O si koľko peňazí a kedy dal žalobcovi. Nevie kde je zápisník.

6. Prostredníctvom právneho zástupcu opakovane vzniesol námietku premlčania s poukazom na rozsudok NS SR č. k. 3Cbo/174/2016, ktorý sa otázkou premlčania zaoberal. Premlčacia lehota začala plynúť nasledujúcim dňom po poskytnutí peňazí žalovanému, čo sám žalobca potvrdzuje tým, keď uvádza, že lehota splatnosti nebola dohodnutá, ako i výrok žaloby, ktorým žiadal úrok z omeškania od dňa nasledujúceho po dní, v ktorom peniaze poskytol žalovanému. Už v trestnom konaní bolo preukázané, že žalobca bol v rovnakom postavení ako žalovaný v profesijnej oblasti a pravdepodobne sa javí, že peniaze previedol na žalovaného z dôvodu, aby ich ukryl pred rodičmi. Žalovaný aj v konaní vedenom na tomto súde pod sp. zn. 4Ps/3/2011 uviedol, že dlh voči žalovanému považuje za vykrytý, že

zmluvu o poistení vypísal so žalovaným fiktívne len preto, aby mal od rodičov pokoj, pretože ho rodičia urgovali, aby so žalovaným uzavrel nejakú zmluvu.

7. Sud vykonal dokazovanie vypočutím svedkov navrhnutých stranami: R., R. Z., B. P. a oboznámil sa listinami, ktoré sú obsahom spisu ako i trestným spisom 6T/29/2014, osobitne s rozsudkom, výsluchmi obvineného, poškodeného označenými číslami: 26, 27, 39, 44, 56, 57, 67, 71, 72, 77, 82 a 178 ich prečítaním na pojednávaní.

8. Na základe takto vykonaného dokazovania súd zistil, čo nakoniec ani medzi sporovými stranami nebolo sporné, že žalobca a žalovaní sa dohodli o prevode finančných prostriedkov z účtu žalobcu na účet žalovaného. Takto boli prevedené finančné prostriedky vo výške 3 319,39 Eur dňa 02.03.2009, 700 Eur dňa 03.03.2009, 800 Eur dňa 21.04.2009. (dôkaz je výpis z účtu žalovaného založený trestnom spise č.l. 71-75). Z vykonaného dokazovania nie je zrejmé na aký účel boli finančné prostriedky poskytnuté. Žalobca tvrdil, že peniaze poskytol žalovanému za účelom ich zhodnotenia. Žalovaný jednoznačne namietal toto tvrdenie. Z výpovedí sporových strán na pojednávaní ako i z výsluchu vykonanom v trestnom konaní (vyšetrovací spis pripojený k spisu 6T/29/2014 č.l. 39 a 44) bolo zistené, že obaja účastníci dohody, na základe ktorej boli peniaze z účtu žalobcu prevedené na účet žalovaného pracovali v odbore finančného poradenstva. Je teda zrejmé, že obaja mali dostatočný prehľad o spôsobe zhodnotenia finančných prostriedkov. Preto neobstojí tvrdenie žalobcu, že peniaze odovzdal za účelom ich zhodnotenia, bez vzájomnej dohody o spôsobe ich zhodnotenia. Pre tento záver svedčí aj skutočnosť, že hneď na druhý deň po uskutočnení prevodu peňazí na účet žalovaného, požiadal žalovaného o prevod sumy 1 000 Eur pre tretiu osobu, ktorá časť peňazí nemohla byť nijakým spôsobom zhodnotená za 1 deň. Jeho tvrdenie, že si netrúfol s takou sumou nakladať, je podľa názoru súdu len jeho obranou bez objektívneho základu, pretože mal možnosť napr. sa len poradiť o spôsobe zhodnotenia. Žalobca, aj napriek tomu, že poznal spôsoby, akými sa financie zhodnocujú, nezaujímal sa o to, akým spôsobom ich žalovaný zhodnotil od ich uloženia na jeho účet.

9. Z výpovedí sporových strán je však zrejmá skutočnosť, že predmetom dohody bolo poskytnutie finančných prostriedkov žalovanému, bez dohodnutého účelu ich poskytnutia. O tom, že nebolo dohodnuté zhodnotenie nepriamo svedčí aj uzavretie zmluvy o mimoriadnom vklade na poistenie, ktorou žalobca preukazoval svedkovi /otcovi/ spôsob naloženia s finančnými prostriedkami, keď sa o to začal u žalobcu zaujímať, čo žalobca potvrdil aj v trestnom konaní pri výsluchu zo dňa 22.04.2013 a 30.08.2013, kedy sa vyjadril, že doklad o vklade finančných prostriedkov na mimoriadne poistenie bol len fiktívnych dokladom a tento doklad podpísal, aby mal od rodičov pokoj, teda doklad bol len fikcia pre rodičov.

10. Podľa § 488 OZ, záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

11. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

12. Podľa § 559 ods. 1 OZ, splnením dlh zanikne.

13. Podľa § 563 OZ, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

14. Súd z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi sporovými stranami vznikol medzi záväzkový vzťah. Ústnou dohodou sa sporové strany dohodli, že žalobca dočasne uloží finančné prostriedky do dispozičnej sféry žalovaného na jeho účet. Na základe tejto dohody vzniklo veriteľovi - žalobcovi právo na plnenie (peňažná pohľadávka) a žalovanému - dlžníkovi povinnosť splniť záväzok.

15. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

16. Súd sa v prvom rade zaoberal otázkou premlčania nároku. Ako už bolo konštatované, nebola dohoda o zhodnotení finančných prostriedkov, ale len o ich uložení na účet žalovaného a vrátení žalobcovi na požiadanie, o čom svedčia výpovede oboch sporových strán a aj spôsob postupného vrátenia preukázaných finančných čiastok, z ktorého vyplýva vrátenie minimálne sumy 1 480 Eur (prevod 1 000 Eur na účet tretej osoby, prevod sumy 130 Eur na účet žalobcu, prevod sumy 50 Eur na účet žalobcu a

vyplatenie sumy 300 Eur na kúpu prehrávača). Ďalšie sumy 35 Eur zaplattenie poisťného okrem tvrdenia žalovaného, nebolo potvrdené žalobcom. Žalobca jednoznačne potvrdil, že v hotovosti mu žalovaný neplácal žiadne finančné prostriedky, ktoré tvrdené sám vyvrátil vo výpovedí uvedením, že mu žalovaný dal 300 Eur do ruky na kúpu prehrávača.

17. Z písomných a ústnych prejavov sporových strán bolo tiež preukázané, že predmetom dohody nebola dohoda o lehote vrátenia peňazí žalobcovi. Žalobca viackrát potvrdil, že peniaze mu žalovaný mal vrátiť na požiadanie a nepriamo to vyplýva aj z výpovedí žalovaného, ktorý mu vyplácal finančné prostriedky podľa požiadaviek, resp. pokynov žalobcu.

18. Žalobca tvrdil, že ak nebola dohodnutá doba plnenia, preto bol žalovaný povinný plniť potom, ako ho na plnenie vyzval a že lehota 3 rokov začala plynúť aj po jeho výzve, ktorú uskutočnil najskôr v auguste roku 2012.

19. Súd v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie NS SR č. 3Cdo74/2016, ktoré bolo žalovanou stranou predložené na založenie do spisu, v ktorom je podrobne rozobratá otázka začatia plynutia lehoty premlčania a tiež rozhodnutie číslo R 91/2004, v zmysle ktorého ak čas splnenia dlhu /záväzku nebol účastníkmi dohodnutý, je dlžník podľa ustanovenia § 563 OZ povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo o plnenie veriteľ požiadal. Veriteľ mohol svoje právo vykonať vtedy, keď mohol (z objektívneho, nie subjektívneho hľadiska) požiadať o plnenie dlhu, t.j. hneď ako dlh vznikol, takže začiatok plynutia premlčacej doby tu nastáva nasledujúci deň po vzniku právneho vzťahu.

20. Finančné prostriedky boli na účet žalovaného prevedené žalobcom v dňoch 02.03.2009 suma 3 319,39 Eur, 03.03.2009 suma 700 Eur a 21.04.2009 suma 800 Eur. Premlčacia lehota teda začala plynúť nasledujúcim dňom po vložení jednotlivých súm na účet žalovaného. Žalobca mal objektívnu možnosť nasledujúcim dňom po vložení tej ktorej sumy na účet žalovaného, požiadať žalovaného o jej vrátenie. Žalovaný toto právo využil, keď na druhý deň po prevode finančných prostriedkov na účet žalovaného žiadal, aby suma 1 000 Eur bola vrátená prevodom na účet tretej osoby.

21. Súd ustálil začiatok plynutia premlčacej lehoty dňom nasledujúcim po vložení jednotlivých súm na účet žalovaného. Premlčacia lehota na uplatnenie svojho nároku u sumy 3 319,39 Eur uplynutia dňom 03.03.2012, u sumy 700 Eur dňa 4.3.2012 a sumy 800 Eur dňa 21.04.2012. Ide o objektívne stanovený začiatok plynutia premlčacej lehoty. Ak teda žalobca žiadal plniť v auguste 2012 žiadal plniť po uplynutí premlčacej lehoty. Taktiež i žaloba podaná 21.09.2015 bola podaná po uplynutí premlčacej lehoty. Súd s poukazom na námietku premlčania vznesenú žalovaným, žalobu zamietol.

22. O trovách konania rozhodol podľa § 262, ods. 1, CSP v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí a podľa § 255, ods. 1 CSP priznal úspešnej strane sporu nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je odvolanie prípustné.

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje (§ 362 ods. 1, Civilný sporový poriadok ďalej len C.s.p.). Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania stanovených v § 127 C.s.p. uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh § 363, C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť tým, že:

a) neboli splnené procesné podmienky,

- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1, C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci. Odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní. Ak odvolanie neobsahuje odvolacie dôvody alebo ak sú odvolacie dôvody nezrozumiteľné, súd vyzve odvolateľa na doplnenie odvolacích dôvodov (§ 62, C.m.p.).